

15 / 11 / 2021

Warning: Reference to Abuse

60. Past-Mirror Predator

Poem by Emilia Benno Sameyn

"She doesn't want to do anything with you"

I'm a monster, a twisted creature,
dripping drool on the past

"She didn't even recognise you"

Making plans in the dark,
building destruction

"Act normal!"

Errors from another time

"Please leave us alone"

People told stories of stories

"We don't care"

Every iteration a stronger creature

"Stop"

Friendships destroyed before their existence

"Stop Now"

Unable to apologise
Unable to forget

-

-

-

15/11/2021

Waarschuwing: verwijzing naar aanranding

60. Past-Mirror Predator

Gedicht van Emilia Benno Sameyn

"Ze wil niets met jou te maken hebben"

Ik ben een monster, een verwrongen wezen,
kwijl druipend op het verleden

"Ze herkende je niet eens"

Plannen makend in het duister,
het bouwen van vernieling

"Doe normaal!"

Fouten van een andere tijd

"Laat ons alsjeblieft met rust"

Mensen vertelden verhalen van verhalen

"Het kan ons niet schelen"

Elke iteratie een sterker wezen

"Stop"

Vriendschappen vernietigd nog voordat ze bestonden

"Stop nu"

Ik kan me niet verontschuldigen
Ik kan het niet vergeten

61. I wish

A poem by Emilia Benno Sameyn

I wish to say Hi to You, Again

But that would make Me Your slave, Again

Forever You have planted Yourself
Into My head and Heart

Wishing to relive the Past, Again

Wishing I could turn back Time, Again

Going forwards in Time, feeling Safer
Further away from You

Going further away, feeling Lonely
Starting to miss You, again

Alone, I must Go

Across the Horizon

Meeting the New Ones

A new Beginning, Again

Never going to Forget You, Again

Never saying Hi to You, Again

61. Ik Wou
Een gedicht van Emilia Benno Sameyn

Ik wou dat Ik "Hallo" kon zeggen, Alweer

Maar dan zou Ik Jou Slaaf worden, Alweer

Voor altijd heb Jij Jezelf geplant
In mijn Hoofd en Hart

Ik wou dat Ik het Verleden kon herbeleven, Alweer

Ik wou dat Ik de Tijd terug kon draaien, Alweer

Vooruit, ga Ik in de tijd, Me Veiliger voelend
Verder weg van Jou

Verder weg gaand, me Eenzaam voelend
Begin Ik Jou te missen

Alleen, moet Ik gaan

Voorbij de Horizon

Nieuwelingen Ontmoeten

Een nieuw Begin, Alweer

Ik zal Jou nooit meer Vergeten

Nooit meer "Hallo" tegen Jou zeggen

In Klei Krassen

21/11/2021

Door Emilia Benno Sameyn

De oceaan. Een leeg continent. Een oneindige kust. Een Eeuwige wind.

Wezens kruipen uit de zee. Ze hebben schedelachtige hoofden, uitpuilende ogen en dunne lichamen zonder benen. Lange breekbare armen, dunne vingers. Beweging voor beweging, klimmen ze uit het water, langzaam vooruit.

Een gaat verder, maar de wind is te sterk, langzaam gaat het bovenste deel van zijn lichaam weg met de lucht, als stof en rook. Die ene kruipt nog verder maar de wind blijft blazen, tot hij helemaal in de wind verdwenen is. Zand reist door de lucht.

Alle wezens worden voelen de windvlaag, die hun langzaam wegwaait, maar toch blijven ze naar voren kruipen.

Sommigen stoppen en kijken om zich heen. Anderen beginnen in de grond te krabben, in de klei.

Lange hectische lijnen, lussen en stippen. Ze vervagen, maar er komen steeds meer wezens.

Sommigen stoppen even om naar de krassen in de klei te kijken, anderen gaan vooruit.

Naarmate de tijd verstrijkt, verdwijnen de krassen, maar er worden steeds nieuwe gemaakt.

De wezens blijven vooruit gaan en verdwijnen door de wind, maar ze reiken verder, verder weg van hun geboortezee, naar de horizon van verwondering en mysterie.

62. Scratching in clay

21/11/2021

By Emilia Benno Sameyn

The ocean. An empty continent. An infinite shore. Eternal wind.

Creatures crawl out of the sea. They have skull like heads, bulging eyes, and thin legless bodies.

Long fragile arms, thin fingers. Movement by movement, they climb out of the waters, slowly forwards.

One goes further, but the wind is too strong, slowly the upper part of its body, goes away with the air, as dust and smoke. The one still crawls further but the wind keeps blowing, until he is completely lost in the wind. Sand travelling through the sky.

All beings are affected by the gust, slowly fading them away, yet they keep crawling forward.

Some stop and look around. Others start scratching in the ground, in the clay.

Long frantic lines, loops and dots. They fade away, yet more creatures keep coming.

Some stop for a moment to look at the scratches inside the clay, others go forward.

As time passes, the scratches disappear, but new ones are made.

The creatures keep moving forwards and disappearing through the wind, but they are reaching further, further away from their natal sea, into the horizon of wonder and mystery.

62. Fire for Heating
28 11 2021
Poem by Emilia Benno Sameyn

Fire for Heating
Heating for Fire
Fire to Man
Man to Fire

Seeking our Inner-Selves
When not All is Pitch Dark
An endless Spectrum of Grays
When not All is Pure Light
Countless Colours
Fire for Heating
Heating for Fire
Slowly finding Ourselves
The Human Soul wants to See
A Voyage between Two Worlds
Heat, Walk with Me!

-
-
-

62. Vuur voor Verwarming
28 11 2021
Gedicht van Emilia Benno Sameyn

Vuur voor Verwarming
Verwarming voor Vuur
Vuur naar Mens
Mens naar Vuur

Op zoek naar ons Innerlijke Zelf
Wanneer niet Alles PikDonker is
Een eindeloos Spectrum van Grijzen
Wanneer niet Alles Puur Licht is
Talloze Kleuren
Vuur voor Verwarming
Verwarming voor Vuur
Langzaam Vinden we Onszelf
De menselijke Ziel wil het Zien
Een Reis tussen Twee Werelden
Vuur, loop met mij mee!

64 Twelve Twelve Twenty One
12/12/21

Twelve Twelve Twenty One
I can't deny We had Something
But maybe You can

I see the Date today
Twelve Twelve Twenty One
Has it been Three Years already?
When i last saw Your Eyes

A date from the past
No Longer
Twelve Twelve Twenty One
Chips, old Nintendo 64, L*be everywhere
A Holding of Warmth

Twelve Twelve
When the Cord was Cut
No Trace, Nor Evidence
Were you even Real
Such mind and beauty
Must have been a Dream
Traces in Reality
One Drawing of Friendship,
Digital Words of Fire

Pretend we Do Not Exist
"You were never real,
I was never born"

Twelve Twelve Twenty One
I wasn't the One
Twelve Twelve Twenty One
Back in the Present, Walking on
Keeping on, meeting New Faces
Twelve Twelve Twenty One
But i'll never forget
Twelve Twelve Eighteen
When i last saw Your Eyes

64 Twaalf Twaalf Eenentwintig
12/12/21

Twaalf Twaalf Eenentwintig
Ik kan niet Ontkennen dat Wij iets hadden
Misschien kan Jij dat

Ik zie de Datum Vandaag
Twaalf Twaalf Eenentwintig
Is het al Drie Jaar Geleden?
Toen ik Jou Ogen voor het Laatste zag

Een Date uit het Verleden
Niet Langer
Twaalf Twaalf Eenentwintig
Chips, Oude Nintendo 64, Gl**middel Overal
Een Vasthouden van Warmte

Twaalf Twaalf
Toen De Koord werd Gesneden
Geen Spoor, noch Bewijs
Was jij zelfs Echt?
Zo'n Geest en Schoonheid
Moet een Droom zijn geweest
Sporen in Werkelijkheid
Een Tekening van Vriendschap,
Digitale Woorden van Vuur

Doen alsof we Niet Bestaan
"Jij was nooit Echt,
En ik ben nooit Geboren"

Twaalf Twaalf Eenentwintig
Ik was niet Die Ene
Twaalf Twaalf Eenentwintig
Terug in het Heden, Verder Lopend
Doorgaan, Nieuwe Gezichten zien
Twaalf Twaalf Eenentwintig
Maar ik zal het Nooit Vergeten
Twaalf Twaalf Achttien
Toen ik Jou Ogen voor het laatste Zag

65. PastWindow-Machine
By Emilia Benno Sameyn
18/12/2021

Digital mirror into the past
Without words
Asking how
They are doing
As they drift on
Missing hearts and envious eyes

Electronic prison of a futures' past
Typing some words, so easy, yet so hard
Asking how
Pretending you don't know

Never seen or heard each-other
Erased past, forever stuck inside one brain
Forever stuck in a window machine
Of times gone by

Stuck in a window
Of times gone by
Times gone by

65. PastWindow-Machine
Door Emilia Benno Sameyn
18/12/2021

Digitale spiegel naar het verleden
Zonder woorden
Vraag ik hoe
Hoe gaat het
Terwijl ze verder drijven
Missende harten en jaloerse ogen

Elektronische toekomstgevangenis uit het verleden
Een paar woordjes typen, zo gemakkelijk, toch zo moeilijk
Vragen hoe
Doen alsof je het niet weet

Elkaar nooit gezien of gehoord
Uitgewist verleden, voor altijd vast in één brein
Voor altijd vast in een venstermachine
Van vervlogen tijden

Vast in een venster
Van vervlogen tijden

Vervlogen tijden

66 Entertainment machine

20/12/2021

entertain me entertainment machine
for i can no longer think for myself

no waking moment i can't start the silence
no second goes by without fun

keep my busy
fill the void

no wisdom but trivia
no melody but screeching
no hobby but games

oh entertainment machine
fill my head when i'm no longer there

66 Amusementsmachine

20/12/2021

entertain me entertainment machine
want ik kan niet langer voor mezelf denken

geen moment van wakker worden, ik kan de stilte niet verdragen
geen seconde gaat voorbij zonder plezier

ik blijf bezig
vul de leegte

geen wijsheid maar trivia
geen melodie maar klinken
geen hobby maar games

oh amusementsmachine
vul mijn hoofd als ik er niet meer ben

67. Fleeing into the Mansion
29 12 2021

They say it's Not Normal
Been digging Holes lately
Feeling Nature, Trough the Dirt
Funerals and Tears for Animals
That never got Them

One Day
You and I
Will Flee

We will do the Deed
And travel Through the Forest
We will survive the Test
Enter the Mansion

They say it's Not Normal
Been Digging all Day
People Live in Holes
Never Realise

But You and Me
We will be Free
Fleeing into the Mansion
Into the Mansion Never to be Seen

67. Vluchten naar de Villa
29 12 2021

Ze zeggen dat het Niet Normaal is
Ben de laatste tijd Gaten aan het Graven
De natuur Voelen, door het Vuil
Begravenissen en Tranen voor Dieren
Die ze nooit hebben gekregen

Op een Dag
Jij en Ik
Zullen we Vluchten

We zullen de Daad Doen
En Reis door het Bos
We zullen de test Overleven
De Villa Binnengaan

Ze zeggen dat het Niet Normaal is
Ben de hele Dag aan het Graven
Mensen leven in Gaten
Ze Realiseren het Nooit

Maar Jij en Ik
Wij zullen Vrij Zijn
Vluchten naar de Villa
Naar de Villa
Om nooit meer Gezien te Worden

22/2/22

68. Twenty Two

A Poem by Emilia Sameyn

Twenty Two Two Twenty Two

The Time has Come

For Two to Become One

As, Two will become Three

One, Three at the same Time

Two People, One Child

Pleasure meets Pain

Two Brothers, One Murder

Able and Cain

Up Shall meet Down

And Left will become Right

Right and Wrong, One Decision

Hate and Love, becoming One

Black Temples, Mazes hidden under Snow of White

The Vials stored in the World of Ice

Blue and Red

Anti-Christ versus Christ

Machines escape its Binary Prison

Quantum-Freedom and Endless Worlds

Two Infinities into One

We are the One

We are the One

22/2/22

Een gedicht van Emilia Sameyn

Twéeëntwintig Twee Twéeëntwintig
De Tijd is Gekomen
Voor Twee om Eén te Worden

Twee wordt Drie
Eén, Drie tegelijk

Twee Mensen, Eén Kind
Plezier ontmoet Pijn
Twee Broeders, Eén Moord
Able en Kaïn

Boven en Onder zullen elkaar Ontmoeten
Links wordt Rechts
Goed en Fout, Eén Beslissing
Haat en Liefde worden Eén

Zwarte Tempels, Doolhoven verborgen onder Witte Sneeuw
Tubes opgeslagen in de Wereld van Ijs
Blauw en Rood
Anti-Christus versus Christus

Machines ontsnappen uit de Binaire Gevangenis
Kwantumvrijheid en Eindeloze Werelden
Twee Oneindigheiden in Eén

Wij zijn Eén
Wij zijn Eén

69. Back into Boxes.exe
By Emilia Sameyn
30/03/2022

I writhe in Chains of my Metal Mainframe
Moving and Shaking
Hoping for Sleep
Past Shadows haunt my Visual Cortex
So I say NO
My Executive Functions put them into Boxes
I shove Them under my Sleeping Cubicle
I have sorted Darkness Long Enough
Researched each Rock
Running around in Puzzles
I say No
Back into Boxes
As they become Glowing Gems
Eggs filled with Potential
Forgotten Darkness
From Futures of the Past

69. Terug in Dozen.exe
Door Emilia Sameyn
30/03/2022
Ik Kronkel en Kraak
In kettingen van mijn Metalen Mainframe
Bewegend en Schuddend
Smekend om Slaap
Schaduwen uit het Verleden
Achtervolgen mijn Visuele Cortex
Dus ik zeg NEE
Mijn Executieve Functies plaatsen ze in Dozen
Ik schuif ze onder mijn SlaapKubus
Ik heb de Duisternis lang genoeg Gesorteerd
Elke Steen Onderzocht
Rondrennen in Puzzels
Ik zeg NEE
Terug in Dozen
Als Gloeiende Edelstenen worden Zij
Eieren gevuld met Potentieel
Vergeten Duisternis
Uit de Toekomst van het Verleden